

Selmeczbányai Hetilap

SELMECZBÁNYA ÉS VIDÉKÉNEK VEGYES TARTALMÚ KÖZLÖNYE.

Kiadó tulajdonos és felelős szerkesztő:
SZENTGYÖRGYI EDE.
 Szerkesztőség és kiadóhivatal: Rózsa-utca 61./III. sz. a. hová
 a lap szellemi közleményei és az anyagi rész is ezimzendő.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

csak a „Selmeczbányai Hetilap“:	az „Otthon“ szépirodalmi havi füzetével:
Egy évre 4 frt.	Egy évre 6 frt — kr.
Fél évre 2 „	Fél évre 3 „ — „
Negyedévre 1 „	Negyedévre 1 „ 50 „

Egyes számok kaphatók a kiadóhiv.-ban és Joerges A. özv. és fia könyvkereskedésében.

Hivatalos, magán és nyílt-téri hirdetések megállapított díj
 szabásunk szerint számíttatnak és minden általunk közölt
 hirdetésre felvilágosítás ingyen adatik.

Megjelen minden vasárnap.

A vasut.

Lapunk fennállása óta, minduntalan foglal-
 kozott a városunkra nézve annyira fontos és
 életbevágó vasuti ügygyel.

T. olvasóink jól fognak még visszaemlé-
 kezni arra, hogy hányszor sürgettük e kérdés
 helyes megoldását, hányszor emeltünk szót vas-
 uti ügyünk érdekében.

Végre dülőre került ez is.

Igaz, hogy a Garamberzencze-Selmecz közti
 vasut széles vágányúvá még egyelőre ki nem
 építették, mi e város fő óhaja volt; igaz, hogy
 az ipolyvölgyi viczinális vonallal való össze-
 kapcsolásunk csak a fémkohóig fog terjedni;
 az is való, hogy így Selmeczbánya városa két
 vasuti végállomást fog képezni; sőt még az
 is tény, hogy a Selmecz-Németi vasut kiépítése
 még e város jogos kívánalmát ki nem elégít-
 heti: de mégis örvendeniünk kell azon, hogy a
 jég ezen irányban is megtörtetett és az ipoly-
 völgyi vasut városunkig fog kiépítetteti és mi ez
 által két oldalról nyerünk kapcsolatot a nagy
 világforgalommal.

Hogy pedig ez a két végállomás szintén
 össze fog köttetni, ez csak az idő, még pedig
 rövid idő kérdése.

Egyelőre elégedjünk meg azzal, a mi most
 már majdnem biztosra vehető, hogy Németitől
 a rendes nyomtávu vasut a selmeczi fémkohóig
 ki fog építetteti.

Hogy ez meg fog történni, azt az e hó
 5-án és 7-én megejtett közigazgatási bejárás
 eredménye majdnem biztos kilátásba helyezi.

A lila napernyő.

— A „Selmeczbányai Hetilap“ eredeti tárczája. —

Sándorfalvi György igazgató neje, született Rónás
 Márta izgatottan járt fel s alá a szobában, végre író-
 asztalához ült és a legdivatosabb sárga levélpapíron
 a következőket írta:

Kedves Miczám!

Hozzád fordulok nagy szomorúságomban; rajtad
 kívül senkim sincs, kinek elpanaszolhatnám keservemet.

Te nem is hiszed, hogy én milyen boldogtalan
 vagyok! — Férfjem nem szeret s az egész világ szö-
 velkezett vele és ellenem tör.

És beteg is vagyok! Most is köhögés gyötör. S
 olyan különös szárazon köhögök, hogy szinte látom,
 mint fut felém a rut halál s szinte hallok, mint csö-
 rögnek aszott csontjai a nagy sietségben. A hátam is
 fáj; bágyadt es szörnyen ideges vagyok. Azért ezt ne-
 kem el nem hiszi senki. A vén doktor csak a szegle-
 tes vállát vonogatja, s „majd elmulik“ — mondja ki-
 állhatatlan flegmával, mely mögé hiányos tudását rejti.
 S ha látnád, mint hunyorgatja béka-zöld szemét, az
 óriási szemüvegek mögött, tudom, Te is ugy gyülö-
 néd mint én, plane, ha nap-nap mellett látnod kel-
 lene kabátján a leszakadt gombok üres helyét. Ez az
 orvos még a sirba visz!

De azért Gyuri egészen jól aggódhatnék miattam
 de ha azt hiszed, hogy ezt teszi, nagyon csalódom.

Egy este fejem fájt borzasztóan, a láz csak ugy
 gyötört. Ő azért a kaszinóba ment — skrablázni!
 (Ez az undok szó nálunk kalábert jeleni s oly minden-
 napi, mint a Miatyánk).

Mielőtt elment volna, nagy kegyesen figyelmez-
 tetett, hogy feküdjek le s ne izgassam magam olva-
 sással.

Egyetlenegy tényező sem nyilatkozott e
 vasut kiépítése ellen: sem a kincstár, sem az
 államkormány mint államvasuti, kereskedelem-
 ügyi, hadászati hatalom, sem az érdekelt köz-
 ségek, sőt az érdekelt magánosok sem.

A vállalkozó, kinek terve elfogadtatott, a
 kivitelben akadályokat gördíteni szintén nem
 fog, sőt azt saját érdekében is előmozdítani
 iparkodik.

A selmeczi városháza tanácstermében e hó
 6-án és 7-én megejtett közigazgatási bejárás,
 mely — a laikusok előtt ez ugyan kissé furcsának
 fog feltűnni — az elkészült tervrajzok nyomán
 történt meg és nem a helyszínén, megállapította
 a minucziális részletekig kidolgozott, a terepvi-
 szonyoknak figyelembe vételével megcsinált
 utját, állomásait és műtárgyait e vasutnak.

E szerint Németi és a selmeczi fémkohó
 között lesz Kormosó község határában „Tep-
 licske“ elnevezéssel, Berencsfalu község hatá-
 rában „Berencsfalu“ elnevezéssel, Szent-Antal
 község határában „Szent-Antal“ elnevezéssel és
 Selmeczbánya határában „Selmeczbánya fém-
 kohó“ elnevezéssel összesen négy vasuti állomás.

Hogy a fémkohótól e vasut legalább a
 Ferenczaknáig, vagy csak a Dolináig ki nem
 építhető, ennek okát a 350 000 frtnyi költség-
 többlet képezi, a mely összegbe e rövid ut ki-
 építése kerülne.

Pedig így is sokba kerül a „Németi-Sel-
 mecz fémkohó“ közti vasuti rész kiépítése:
 1 200 000 frtba, legalább ennyire van a költség-
 előirányzat megtéve.

Azért sem és azért is! — Egész este olvastam!
 sőt irtam is, mert tudom, hogy árt és rontja a szeme-
 met is — nem bántam: hadd haljak meg, vagy örül-
 jek meg, vagy vakuljak meg, hiszen ő ugysem bánja.

Midőn már gondoltam, hogy haza jön, lefeküd-
 tem és hidegvizes borogatást tettem a fejemre s a
 mint lépteit hallottam, lehunytam szememeit, mintha
 aludnám. Gondoltam magamban; no most meglátom,
 hogy mit tesz. És mit tett? Lefeküdt és horlyogott,
 hogy égnek állt a hajam szála.

Reggel aztán szemrehányást tettem neki, hogy
 meg sem csókolt, mielőtt aludni ment, hát azt mondta,
 nem akart zavarni. . . Oh! milyen figyelmes!

De aztán mosolyogni kezdett és ha láttad volna,
 milyen rutul, gunyosan — és azt kérdezte: vajjon
 honnan tudom, hogy hazajövelekor mit tett? — No
 látod, milyen tapintatlan, így zavarba hozni az embert:
 Én aztán sirtam és ő azt mondta, hogy ha tudta
 volna, hogy én csak „amolyan“ beteg vagyok, bi-
 zonyára megcsókolt volna. Persze! Az egészséges
 asszony jó neki, a beteg — az alhatik akár az itélet-
 napig is.

Szüleimnek nem panaszkodhatom, mert ők más-
 hoz akartak adni — tudod, a barna Kismarjay Béla-
 hoz, de én csak Gyuri után bolondultam és most?
 Béla, tudom más volna.

És nem is hiszed, milyen fősvény, ha szükségem
 van valamire. Hogy példát mondjak, leírom a követ-
 kező esetet.

Van egy lila ruhám — azt is mamák vették.
 Hát most olyan színű napernyőt is szeretnék, de ő
 nem engedi, hogy megvegyem. Mondja: „tavaly vettél
 egyet“ Mondom én; „de hát az piros, azt meg csak
 nem viselhetem a lila ruhához“ hiszen ugy néznék ki

A mi már most ennek finanszírozását il-
 leti, az egy millió kétszázézer frtnak 35%-át
 kell hogy törzsrésvények jegyzése által bizto-
 sítsák, a többi jegyzés nélkül maradt 65%-ot
 a vállalkozó viseli.

A fennálló törvényes intézkedések érte-
 mében minden magyarországi vasut, ha viczi-
 nális is, építkezési költségeihez az állam keres-
 keдемügyi tárczája 2%-kal kell hogy hozzá
 járuljon, mert hiszen 90 éven belül ezen vasutak
 is az állam által lesznek megváltandók, ez te-
 hát a Németi-Selmecz közti vasutvonalnál 120000
 frtot tenne ki. Kilátásba van helyezve, hogy a
 selmeczi bányakincstár, mint érdekelt 100000
 frttal, Coburg herceg 30000 frttal, Berencsfalu,
 Kormosó és Szent-Antal községek együttesen
 15000 frttal, Selmeczbánya város 100000 frttal
 a selmeczi takarékpénztár 10000 frttal, a sel-
 mecz népbank 5000 frttal fognak törzsrész-
 vényeket jegyezni és így összesen 380000
 frt volna biztosítva, a hiányzó 40000 frtot pe-
 dig az érdekeltség és az állam jóvoltából
 összehozni talán már nem lesz oly nagyon
 nehéz.

Bármint legyen is, városunknak mostmár
 teljes erejét latba kell vetnie, hogy e vasut
 meglegyen; mert ha ez meglesz, akkor el nem
 maradhat, újból ismételjük, csak idő kérdése, a
 Garamberzenczei vonallal való összekapcsolása
 és ha ez megtörténik, városunk jelentékenyebb
 vasuti központot fog képezni.

Ne riadjon tehát Selmeczbánya városa
 most már vissza nagyobb áldozatoktól sem;

mint egy valóságos papagály. Hát akkor minek vettem
 tavaly pirosat, vagy ez idén lila ruhát? (Mintha „én“
 vettem volna — s kérni csak szabad?) Hát látod,
 ilyen ő! Hogy pár forinttal több legyen neki, azért én
 soh'sem viseljek se piros napernyőt, se lila ruhát. Oh!
 Béla tudom megvette volna, még ha egy zöldet is
 kérnék.

Ő mindig uton van. Most is két hétre utazott
 el. Engem meg itt hágy, ebben a rongy-fészekben
 elhagyottan, betegen. „A kötelesség parancsolja“ az
 minden mondókájának a refrénje. Pedig a bányák
 nem omlának rögtön össze, ha egy héttel később
 néznék meg; a kartel sem menne széjjel (nem tudom,
 hogy széjjel mehet-e általában a kartel, mert én nem
 értem ezeket a dolgokat, csak azt tudom, hogy nyakig
 vagyok a szóval is, akár a „skrabla“-val) — mondom:
 a kartel sem menne széjjel, ha egy gyülésen jelen
 nem volna. Béla tudom nem hagyna magamban, ha
 százszor volna vasgyári igazgató, ha ezer bánya dölne
 össze s ha millió kartel jönne vagy nem jönne létre.

De én nem tudom mit teszek. Addig rontom
 majd a szememet, míg megvakulok, aztán mégis meg-
 bánja, hogy annyira elhanyagolt, mert külsőre azért
 hiu, különösen a szememre.

És most zárom leveletem mert hallom, mint czam-
 mog fel valami kávésnéni, ki egy álló napig egyébről
 sem fog prédikálni, csak, hpgy milyen kedves, milyen
 minta férj az igazgató ur.

Írjál! kérlek! ha nem akarod, hogy maholnap a
 Lipótmező földjét tapossam.

1898. ** csütörtök (nem tudom hanyadika van)

Csókol számtalanszor

Mártád.

mert ha ezt a kedvező alkalmat elmulasztja, talán nagyon hosszú, vagy örök időre elveszti prestigéjét egy nagy vidék forgalma, kereskedelme és ipara fölött és a hanyatlás lejtőjén fog lefelé gurulni.

Ezt pedig egy selmeczi ember sem akarhatja vagy kívánhatja, ki városának érdekét igazán szívén hordja.

És ha az irántunk, selmecziek iránt most már mindinkább jobb indulatot tanúsító kormány tapasztalni fogja, hogy erőnkhez képesti áldozatokat a vasut dolgában mi is hajlandók és képesek vagyunk hozni, akkor csakhamar be fog következni az az idő, midőn kormányunk hatalmas segédelmével a rég óhajtott, annyi év óta szenvedő városunkat lendületesen fejlesztő nagy vasuti hálózatba belé kerülünk mint egy jelentékeny forgami központ.

E városon áll tehát most főképpen, hogy egyelőre legalább ezen vasuti rész épüljön ki, a többi magától fog jönni.

A haladást, éberebb életet és szebb jövőt jelentő városunkban általánosan és üdvösen megindult ezen mozgalmunknak is legyen jelszava: a szívós kitartás, vissza nem riadás. . .

Csak bátran előre!!

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Személyi hírek.** Krausz Kálmán főkapitány Trencsén-Tepliczből, hová családját kísérte, visszaérkezett. — Dr. Tóth Imre bányakerületi főorvos hivatalosan tett körútjából ma vasárnap érkezett vissza.

— Pécsi János nyug. dohánygyári aligazgató városunkból Nyírára tette át állandó lakóhelyét. — Pál Imre budapesti postaigazgatósági tanácsos és hely. postaigazgató mult hetfőn megvizsgálta a helybeli postahivatalt s kedden utazott el innét.

— **Főispáni látogatás.** Horváth Béla főispánunk, ki mindig oly igaz örömmel lesz e város lakossága által fogadva, mult kedden d. u. városunkba érkezett és mindjárt érkezése után elnökölt a közigazgatási bizottság ülésén. Estefelé felrándult többek társaságában a Felső-Rónára, hol éppen a Herbst—Jaeger iskola majálisa volt és megtekintette a fenkölt lelkű neje ő méltóságának neve után „Róza szálló“-nak elkeresztelt villavendéglőt és a tapasztaltak felett tetszésének adott kifejezést. Másnap szerdán délelőtt elutazott kedves vendégünk városunkból azon ígérettel, hogy már legközelebb neje ő méltóságával együtt fogja városunkat és a Felső-Rónán épült nyaralószállót meglátogatni.

— **Nagy idők tanuja halt meg** Béalabányán mult pénteken. Hidvéghy Árpád béalabányai plébánost,

lapunk jeles tollu munkatársát szomorú gyász érte. Édes atya, Hidvéghy István volt 48 honvédhuszár őrmester (a Coburg huszár ezrednél) Béalabányán mult pénteken életének 70-ik évében meghalt. Temetése ma vasárnap délután lesz Béalabányán. A boldogult, köztisztelőben állott derék férfit özvegyén és három gyermekén kívül kiterjedt rokonság gyászolja.

— **Magánbányák inspicziálása.** F. hó 7-én megjelent városunkban Walner Aladár pénzügyminiszeri főbányahatósági bányakapitány, hogy a Selmeczbánya és vidéki magánbányákat és azokkal kapcsolatos műveket inspicziálja. A bányakapitány ez iránti működése kiterjedt a Teremtő-tárnai, a Mihály-tárói bányatelepekre, valamint a szandriki ezüstáru és a béalabányai ólomcsőgyára. A bányakapitány a tapasztalt állapotokkal teljesen meg volt elégedve és e hó 8-án utazott el városunkból.

— **A Selmecz városi alorvosi állás** betöltése küszöbön áll. A kinevezést főispánunk fogja gyakorolni. Ugy vagyunk értesülve, hogy e sovány fizetéssel javadalmazott állásra két pályázó jelentkezett. Az egyiket közülük jól ismerjük, a másikat egyáltalában nem. De megengedjük, sőt biztosak vagyunk benne, hogy a városunkban ismeretlen pályázó is teljességgel bírja azon kellekeket és minősítést, mely ily állás elfoglalásához okvetlenül szükséges. Mindazonáltal ki kell emelnünk, hogy dr. Tandlich Ignác városunk tiszteletbeli főorvosa 8 év óta működik körünkben, áldozatkészséggel helyettesítette és helyettesíti szükség esetén most is a tisztifőorvost, alaposan ismerni tanulta közegészségügyi állapotainkat, bírja a tót ajku nép nyelvét és valóban szerény magaviseletével, valamint humánus, nagy szakértelmű buzgó működésével a lakosság tulnyomó részének bizodalját és rokonszenvét tudta megnyerni. Nem alap nélkül reményelhetjük tehát, hogy ezen állást 5 évi ingyenes működés után ő fogja elnyerni.

— **A Felső-rónai „Róza szálló“ felavatási ünnepélye** gyönyörű, verőfényes időben ment elmult vasárnapon végbe szép számu közönség jelenlétében. A kis templomban, melynek falai először hallottak magyar szent éneket, Szartorisz Ferencz mondott esendes misét és ezután a selmeczi polgári dalkör elénekelt a himnust. A közönség ezután a szálló elé gyülekezett és itt Szitnyai József polgármester nagyon hatásos beszéd kíséretében az első villa épületet, főispánunk neje ő méltóságának beleegyezésével a méltóságos asszony neve után „Róza szálló“-nak keresztelte átadva a csinos épületet Krausz Kálmán társulati igazgatónak gondozás végett. Erre Krausz Kálmán mondott a társulati vezetőség, lapunk szerkesztője pedig a részvényesek nevében tartalmas beszédet és az utóbbi beszéd alatt lehullott a lepel Krausz Kálmán igazgatónak élethű arczképéről, melyet a részvényesek köszönetük némi jeléül Bakker A. jeles fényképész polgártársunk által készíttettek és a mely a szálló éttermében van falra agatva. Mind három beszéd után hatalmas éljenzés tört ki, mit a

„Ha nem jössz rögtön — meghalok“

Erre aztán Berki főmérnök, Sándorfalvi legjobb barátja fizetett válaszsral táviratot kapott, melyben az igazgató azt kérde, hogy „mi baja van a feleségemnek?“

Berki hamisan mosolygott, midőn a blankettára lakonikus rövidséggel azt írta, hogy: „Semmi — Berki.“

A főmérnök sejtette az összefüggést s azért volt olyan jó kedve, mert örült jó eszméjének: örökre agglegénynek maradni; ha már más okból nem, hát legalább, hogy az ember ilyen távirati költségeket megspóroljon.

Estefelé Márta megkapta férje válaszát. Bántó precizitással voltak a papírra írva a sorok:

„Nem jöhetek, de azért ne halj meg édesem.“

Egyideig néma meglepetéssel nézte a fekete betűket, melyek oly gunyosan látszottak rá vigyorogni; majd megszegeyénülve, szinte sompolyogva vitte a végzetes lapot íróasztala fiókjába s utólagosan még meg is vizsgálta a zárat, vajjon jól csukódik-e?

De aztán kitört az orkán.

„Gyalázatos“ „alávaló“ „hütlén“ „aljas“ voltak azok a nem éppen hízegő jelzők, melyekkel távollevő férjét traktálta a felbőszült feleség.

— No most már igazán meg kell halnom! Kell! kell! kell! ismételtette Márta s szavait a tett követte — majdnem.

Pohárban vizet hozott, abban egy skatulya kénes gyufát áztatott be, mialatt gazdagon patakzottak könnyei.

— És ő most mulat, tivornyázik s nekem ilyen fiatalon kell megválnom az élettől — jajongott a halálra szánt asszony és szépen bucsut vett minden tárgytól.

Még csak most jött eszébe, hogy meglephetik s már is megzavarhatták volna, mielőtt keresztülvihetné szándékát s azért parancsot adott cselédjeinek, hogy minden vendéget utasítsanak el s hagyják őt bé-

köröskörül elterülő fenyves erdőkkel fődött hegyormok hangosan visszhangoztattak. Délutáni egy óra mult, mikor a társaság ebédhez ült a nagy táncteremben és mindjárt hozzá is tesszük, hogy az ebéd kiünő volt és Murár vendéglős teljes elismerést és dicséretet aratott ezen első debutjeért. Ebéd alatt Laczi jól szervezett zenekara muzsikált igen szépen. A felköszöntők sorát Szitnyai József polgármester kezdte meg, ki hatásos szavakkal szeretett királyunkra emelte poharát. A társaság e tósztot állva hallgatta végig és szünni nem akaró lelkes éljenzés követte azt. Ugyanily lelkesedéssel lett fogadva polgármesterünknek, mint társulati elnöknek mondott felköszöntője, a főispánné ő méltóságára, kinek üdvözlő távirata felolvastatott és arra a részvénytársaság válasza nyomban elküldetett. — Sok tósztot következett ezután: a polgármesterre, Krausz Kálmánra, a hölgyekre, az akadémiai tanári karra, az ifjúságra, a részvényesekre, a misét végző lelkészre . . . csak a sajtót nem emlegette senki, pedig talán szintén volt mindkét helyi lapnak része abban, hogy a részvénytársaság és az első nyaraló épület létesült. — Délutáni 3 órákor bekövetkezett asztalbontás után megérkezett zeneszó mellett a selmeczi kereskedelmi ifjúság és kezdetét vette az ifjúság majálisa, kezdetét vette a tánc, mely esteli 9 óráig kifogyhatatlan jókedvvel tartott. Annyi embert, mint ebéd után a Felső-Róna fenyvesébe egybegyűlt, e kies hely még sohasem látott. Lehetek ott legalább 3—4000-en. E szép ünnepélyre minden egyes résztvevő kedvesen fog mindig visszaemlékezni.

— **A Herbst és Jaeger iskolai növendékek** juniálisa, mely mult kedden a Felső-Rónán tartott meg, pompásan sikerült. A kis tanulók vidám jó kedvvel már kora reggel rándultak ki tanítóik vezetése és a szülők kísérete mellett zeneszóval a Felső-Rónára. Az idő is nagyon kedvezett és így nem csoda, ha a nagyszámu disdingvált közönség apraja és nagyja kitünően mulatott. Főispánunk és többi vendégeink is felrándultak délután a Rónára és gyönyörködtek a mulatozóknak. Az ebéd alatt Jákó Gyula főmérnök a tanítókra, Jaeger Gyula tanító pedig a vendégekre emelte éljenzések közben poharát.

— **Balneológok összejövetele Vihnyén.** Ma vasárnap gyűlnek össze a magyar országi balneológia egyesület tagjai Vihnyén, hol az ottani fürdő orvos Dr. Boleman István kir. tanácsos által lesznek fogadva. Az ország minden résziből egybegyűlendő orvosok holnap hétfőn tartják meg nagy gyűlésüket és kedden utaznak el.

— **Egy Selmeczbánya mellett megsebesült régi 48-as honvéd,** Tarnóczy Attila nagy-bíttsei járásbírósi díjnak, ki inségbe jutott, 80 frttal volna megmenthető szorult helyzetéből. Mint azt t. olvasóink tudják gyűjtést indítottunk számára, de ennek eredménye eddig csak az volt, hogy adakozást jelentettek be lapunknál összesen 7 frt 50 krral. Még egyszer és utóljára felkérjük olvasó közönségünket, hogy az önhibáján kívül ily sanyaru helyzetbe jutott agg

kében, mert feje fáj és lepihenni akar. Aztán háló szobájába vonult, maga mögött becsukta az ajtót, reszkető kézzel levelet írt szüleinek, még férjét is meg-tisztelte pár „utolsó“ sorral és miután ezeket is bőségesen megáztaita könnyeivel: ajkához emelte a méregpoharat.

— Brrrrr — a hideg is majd kilelte a pusztaszagtól.

Szünet . . . ujjabb elhatározás . . . ujjabb kísérlet . . .

A folyadék most tényleg az ajkig jutott s a mint annak cseppje ezt érintette, Márta oly rosszul lett tőle, hogy egy negyed óráig köpködött miatta.

Ezzel elszántsága is véget ért s helyébe irlozat, iszonyat és félelem fogta el. Remegve, reszketve, didegve kisompolygott szobájából a pohárral kezében s a fürdőszobába zárkozott. Ott a kád vizeresztékébe óvatosan beleöntötte a veszedelmes folyadékot s utána megeresztette a vízvezetéket, a zuhanyt, hogy csak jól lemosódjék a netalán odaragadt méreg-maradék. A poharat összetörte s oly helyre dobta, hol biztonságban gondolta s hihette, hogy a napvilágra többé nem kerül.

Midőn mindezzel kész volt, kalodonttal jól megmosta száját s utána még odollal is kiöblítette; végül szapannal többször ledörzsölte kezeit, csupa óvatosságból, hogy valahogy a méreg-nyomokkal önkéntelenül el ne érje azt, mit azelőtt önként akart.

Az öngyilkossági kísérlet ilyen „gyászos“ kimenetele után akár üldözési mánia fogta volna el, olyan izgatott, olyan nyugtalan lett. Minden legkisebb zaj, saját lépteinek hangja, saját árnyéka összerezzenette és megijesztette.

Egyetlen segítség és mentés volt csak: szüleihez menni s vissza nem jönni többé. Ki is adta rögtön a parancsot, hogy fógjanak be.

Nemsokára elő is állt a fogat. Jancsi, az öreg kocsis, ki még mint gyermeket karján hordotta volt

A fiatal asszony e levelére csakhamar válasz érkezett. A barátnő ezt írta:

Drága Mártám!

Igen sok a dolgom, azért csak röviden írok. Te kis bohó! micsoda agrémekkel kinezod már Magad megint? Gyuri szeret Téged forrón, mint férj szeretni tud; csak nem akarja mutatni, hogy el ne bizakodjál. Szeret aztán sok más ember is pl. én.

Az orvosnak igaza lesz. Nem hinném, hogy beteg lehess. Az meglehet, hogy nem jól érzed Magad, de az már így szokott lenni olyan fiatal asszonyoknál kiket férjeik olyan nagyon nem szeretnek. . .

A lila napernyőt talán meglepetésül szánta neked azért nem akarja, hogy Te vedd. S ha nem — ne törődj vele. No bizony! Én akár buzavirág-kéket is viselnék a lila ruhához, különösen falun!

Ha nem gondolnám, hogy máris más hangulatban vagy: bizony Isten, íft hagynám a rengeteg munkát s Hozzád sietnék, hogy azt a kis fejecskédet ránczba szedjem.

Budapest, 1898. * * 12-én.

Ezerszer csókol
vén Miczád.

— Oh, milyen okos — kiáltott fel Márta e levél olvasása után. Mint osztogat bölcs tanácsokat! Persze! tudhattam volna, hogy így lesz. Mit bánja ő, hogy mi van velem, csak ha az ő Pistukája dédelgeti őt s ha egy tuczat napernyő használatlanul áll a szekrényében. S milyen gunyosan írja: „falun“ . . .

Hát kedves barátnóm, mindenki nem lakhatik Budapesten!

— És senkim sincs, senkim! — rimánkodott aztán egyre-másra, mialatt agyonkinozta a gondolat, hogy férje most ki tudja hol bolyong s ki tudja milyen szöke-e vagy barna? — szobalánynak a szemébe kacsingat.

Másnap reggelre végkép megunt a szalmaözvegyeséget s táviratot menesztett férjének ezzel a szöveggel . . .

hónvéd segedelmeire siessen, ha csak a legcsekélyebb adományokkal is, hiszen sok kicsi nagyot tesz. Ezen adományokat vagy lapunk kiadóhivatalához, vagy tek. Liha Antal selmeczi kir. járásbíróhoz küldeni sziveskedjenek magától értetődően, hogy ezen adakozások nyilvánosan, lapunk útján is, nyugtázva lesznek. Segítsünk hát a szegény 48-as hónvédén, a nagy idők tanuján.

— **Junius 8-ik napját**, a koronázás emléknapiját városunkban is megünnepelték az összes egyházakban és iskolákban.

— **A törvényhatósági bizottság e hó 13-iki közgyűlésének** tárgysorozatából kiemeljük a következőket: a polgármesteri jelentést, a rendőri bejelentési hivatal szervezéséről szóló szabályrendeletet, az elhagyott gyermekek mikénti gondozását, a felső és alsó hodrusi népiskola és óvó építési terveinek megállapítását, a városi mezőgazdaság mikénti házi kezelését a bélabányaiak ott lakó állandó orvos iránti kérelmét, egy második erdőliszti állás szervezését, a fogyasztási adók beszedésének szervezését és mikénti kezelését, a légszuszgyár átadását, a Felsőróván létesítendő vízvezetékét... mind oly nagy fontosságú ügyek, melyek a biz. tagok teljes érdeklődését nemcsak hogy megérdemlik, de egyenesen kötelességévé teszik ezeknek azt, hogy e közgyűlésen lehetőleg mindannyian részt vegyenek.

— **Valeta bál.** Junius 3! Emlékezetes napja marad ez a körünkben ez évben bucsuzó akadémikusoknak. E napon volt a valeta bál a városi vígadó összes helyiségeiben és mondhatjuk, hogy a valetások elnökük Török Aladárval élőkön büszkének lehetnek az elért, szép sikerre. Oly szép multság volt ez, amilyen rég volt Selmezbányán. A táncz mindvégig, reggelig kitűnő animóval folyt Laezi bandájának pompás zenéje mellett. Jelenvoltak: lányok

Leányok: Balogh Lenke, Bózer Mariska (Szélakna), Braxatorisz Lenke, Clauder Mimi, Gretzmacher nővérek, Heinez Olára, Hartmann nővérek, Kubaeska nővérek, Kováts nővérek, Margótsy nővérek, Martiny Margit (Szélakna), Martinesák Szidi (Korpona), Machold Irén (Besztercebánya), Oszwald Sári, Rapensberger Gizi, (Bélabánya), Seide Aranka, Schmidt Etta, Szepessy Ilonka, Schiller Ella, Sulez Emma, Soltz Gizella, Surjanszky nővérek, Véssey Ida, (Győr), Vaczovszky Ida.

Asszonyok: Baloghné, Bózerné, Dobóné, Braxatoriszné, Bernhardté, Faller Károlyné, Gretzmacherné, Heinez Hugóné, Herrmann Miksáné, Borsiczkyne, Kovátsné, Kubaeskané, Nigraisné, öz. Perényiné, Osztrouczkyne, Papp Istvánné, Dr. Schwartzné, Seidéné Soltzné, Surjanszky Kálmánné, Schmidné, Schillerné, Szabodáné, Véssey Ferenczné, Vitálsiné, öz. Westenné, Zsitvayné.

— **A műegyetem létesítése iránt küldöttsegileg átnyújtott memorandumot** a kormány e napokban küldötte le akadémiánk igazgatóságához tanulmányozás és véleményadás miatt. Ez igen biztató jel arra nézve, hogy kormányunk ez ügyet felkarolni szándékozik és hogy akadémiánk igazgatósága szintén a mellett lesz, hogy a bányász akadémia műegyetemmel emeltesse, az iránt semmi kétség sem foroghat fenn. Ez az ügy is tehát, mely hivatva lesz városunk haladását és fejlődését előmozdítani, szintén a legjobb mederbe tereltett

Mártát, fejét csóválta a szokatlan idejű utazás felett s még inkább urnője láttára.

„Ha így nézünk ki, nagyságos asszonyom, gondolkodott az öreg, akkor legjobb is, ha haza megyünk — a mamához.“

Ütközben Márta meggondolta magát s vissza akart térni. Ki is fejezte — félénken — ebbeli óhaját, de Jancsi — csodálatosképpen — ez egyszer nagyot hallott.

Midőn a fele uton túl voltak, Márta ekkép szólt: — Forduljon vissza Jancsi, rosszul vagyok, nem bírom a kocsiást!

— De nagysága, innen közelebb van már ide Herétfalu, mint a mi házunk, csak nem lesznek bolond, most megfordulni.

Márta észre sem vette, hogy közvetve milyen tituluszhoz jutott és egész szerényen még egyszer megszólalt.

— Csakhogy a szobakulesokat ellefejtettem Katinak odaadni és ha az ur haza jön?? — — —

— Dehogy jön az, kérem alásan, már hogy jönne? Akkor már telegrafirozott volna kocsiért.

Erre aztán Márta megadta magát s érthetetlen, megmagyarázhatatlan trémával látta, mint bukkanak ki a dombok mögül Herétfalu tornyai, mint jut közelebb szülői házához.

— Haj, de különösen dübörög ma ez a kocsis, mondta Márta, midőn Rónásék kikövezett udvarába robogott fogatja. Pedig csak olyan zaj volt az, mint máskor, csupán az ő lelkébe visszhangzott az oly furcsán.

— Nini Márta — gyerek! — hogy kerülsz te ide ily későn? kiállították Rónásék egyszerre, midőn az érkezett elé siettek.

— Hát csak látogatásba jöttem; elfogott a honvágy, mondta félig igazán, félig föllentve.

— És Gyuri?

— **A járványkórház.** (A közigazgatási bizottság gyűléséből.) Törvényhatóságunknak Horváth Béla főispán elnöklésével legutóbb tartott közigazgatási bizottsági ülésén a megszokott monoton: „Van szerencsém jelenteni, hogy nincs mit jelentenem“ helyett mégis csak akadt egy tag, ki igenis fontos és sürgős ügyről tett jelentést. Ez pedig dr. Kapp Jakab városi tisztifőorvos volt, ki újból felhozva azon indokokat, melyek egy járványkórház felállítását okvetlenül szükségessé teszik, annak haladéktalan létesítését sürgette, hogy — ugymond — „hátát fődje és a netán beálló következmények elől a felelőséget magára venni kénytelen ne legyen“. A közigazgatási bizottság azt határozta, hogy a sürgető jelentés további intézkedések megtétele végett a városi tanácsnak adassék ki. Igaz, hogy polgármesterünk kijelentette, hogy a járványkórház felállításának kérdésével a tanács tüzetesen foglalkozik; de mit ér mindez, ha külön berendezett járványkórház még sincsen és az a ragályos betegséget magával hozó ősz és talán még a jövő tavasszal sem lesz meg. Pedig emlékezzünk vissza azon közgyűlési kategorikus határozatra, mely kimondotta, hogy a járványkórháznak még ez évben meg kell lennie. Hogy micsoda tüzetes intézkedések tettek meg eddig e tárgyban, azt mi nem tudjuk, de azt tapasztaljuk, hogy már június közepén vagyunk, de a járványkórház tényleges felállítását sehol sem látjuk. Pedig ennek káros következményei lesznek, — vigyázzanak szavainkra, mert éppen e járványkórház hiánya okozza főképen azt, hogy a folytonos járványos betegségekkel Selmezbánya városi kigazolni sehogysem tud.

— **Főlövészet.** A selmezbányai bányászati és erdészeti akadémiai hallgatók lövészei e hó 29-én főlövészetük mellett zártkörű nyári multságot rendeznek, melyre a belépő jegyül szolgáló és a helybeli „Pannonia“ könyvnyomda által csinosan kiállított meghívók e napokban küldetnek szét. E főlövészetben és az ezt követő multságban csakio a meghívott vendégek vehetnek részt. Eppen ezért felkéretnek mindazok, kik meghívót nem kapnának, de arra igényt tartanak, hogy Véssey Mihály főlövészmesterhez fordulni sziveskedjenek. A főlövészet reggel 7 órakor, a táncz délután 2 órakor vezzi kezdetét. A rendezőség a következő tagokból áll: Véssey Mihály főlövészmester, Krause Dezső, Mocsary Béla lövészmesterek, Frommayer Antal Forgó Sándor, Borsiczky Ottó, Kuka József, Günther Frigyes, Kellner Viktor lövészetileg jegyzők; Albrich Frigyes, Bächer Adolf, Bock László, Bózer Jenő, Despot Cándel, Grenyik István, Hudák Aladár, Irinyi Aurél, Janovicszky Béla, Kabina Rezső, Király Dénes Klausmann József, Kohout János, Leidenfrost Ernő, Mayer Aurél, Moldvai Vilmos, Pfemings-Félix, Podhráczky Lajos, Popandron Jakab, Schmuck Hugó, Szabó Kálmán, Török Aladár és Westhoff Károly lövészek. A főlövészet után közebed lesz, a melyen előreláthatólag igen sokan fognak részt venni. Egyáltalában biztosra vehető, hogy a multság, tekintettel arra is, hogy a lyceumi majális elmaradt, igen látogatott lesz és fényesen fog sikerülni.

„No most!“ — gondolta Márta, — hangosan pedig csak azt mondta: „elutazott.“

— S tudja, hogy itt vagy?

„Ilyen kérdés?!“ — szörnyűködött belsejében a fiatal asszony, s kicsit türelmetlenül mondá: Már hogy tudná, ha nincs otthon.

— És nem veszi rossz néven, hogy elmentél hazulról?

— No de ilyet — pattant fel erre Márta. Csak nem vagyok a rabszolgája, hogy tudta nélkül a lábamat se tehessem ki a házból.

A mama erre nem szólt semmit, csak magában azt gondolta: vagy ugy?? És aztán még azt tette hozzá — gondolatban persze — hogy majd elviszlek haza s rendbe szedem a szénátokat.

Mégis éles eszüek az asszonyok! Mily helyesen kombinálnak! A mama mindjárt átlátott a szítán, míg az apa csak azt tudta, hogy leánya nagyon szeretheti őket, ha így csüggy rajtok.

Márta izgatott, nyugtalan volta, nagy szórakozottsága sem tűnt fel neki, igaz nem is lehet kívánni tőle, hogy olyan kicsiséget is észrevegyen, mikor szívvél és lélekkel benne volt a szemlélésben, mint türi az „anyjuk“-ja a hosszú pipát, melyet elszívni az öreg ur többre becsült a mennybeli boldogságnál.

Mártát nyomta a rossz lelkiismeret s kevés volt a bátorsága eljövetele czélját elmondani, azért csak hamar szobájába vonult.

„Az a leány, az a leány, mikor fog az észre térni?“ sopánkodott az öreg asszony álmatlanul hanykolódva ágyában, mialatt férje álmában a leghosszabb pipájából pöfékelt s a nagy élvezettől nem éppen legmelodikusabban hortyogott.

Márta még az éjjel haza utazott; Jancsi kocsi rá-rásuhintott a tüzes paripákra, melyek száguldva rohantak előre, szinte szökve a villámok elől, melyek fejként cikáztak. A kocsis szédítő gyorsasággal siklott tova, egész nesztelenül, mintha szellemek vitték

— **Baumann-kerti tekéző társulat** f. évi közgyűlése e hó 17-én tartatik meg a társulat kerti helyiségében.

— **Betöréses lopás.** A bélabányai fogyasztási szövetkezet raktárhelyiségébe a múlt héten betörték és onnét különféle élelmi szereket loptak el. Hogy kik a tettesek, azt eddig nem tudják, de a rendőrség nyomoz az ismeretlen tettesek után.

— **Erdészeti Kísérletek.** Lapunk múlt számában megírtuk, hogy ezen czim alatt egy új szaklap indult meg Vadas Jenő erdőakadémiai tanár szerkesztése alatt. Most tudhatjuk, hogy e kitűnő szakértelemmel szerkesztett, hézagot pótló szaklap 1-ső és 2-ik száma egy füzetben foglalva megjelent. És hogy mily tudományos irányt fog e lap követni, annak ismertetésül jónak látjuk a szerkesztő „Megnyitó“-ját szó szerint ide iglatni, a mely így szól: „Hosszu ideig tartó küzdelemnek kitartó munkásságnak első eredménye gyanánt bocsátjuk közre szerény folyóiratunk első füzetét: a szervezett magyar erdészeti kísérletügyi irodalmi közegét, mely czimében foglalja hivatását is. — Mint az erdészeti kísérleti állomásoknak nélkülözhetetlen szerve, hivatva lesz beszámolni arról a tevékenységről, amelyet működési szabályzatunk így szab elénk: „a kísérleti állomások tevékenysége első sorban a gyakorlati erdészetre közvetlen kihatással bíró kérdésekre terjesztendő ki és erdészeti-természettudományi kísérletek és kutatások kezdetben csak oly terjedelemben veendőek elő, amennyire az a gyakorlati kísérletek eredményeinek tudományos megvilágítására szükséges, illetőleg ezektől függetlenül a kísérleti állomás személyzete és az erdőakadémiai tanárok részéről a gyakorlati kísérletügyi s a tanári hivatás csorbitása nélkül a rendelkezésre álló eszközökkel teljesíthetők.“ Régióta meg voltunk győződve az erdészeti kísérletügyi szervezésének szükségességéről, mert jól tudtuk, hogy az erdők értékét s ezzel együtt jóvedelmességét csak megbízható tapasztalati adatokból nyert eredményekre alapított gazdasággal lehet fokozni, nem pedig azzal, hogy az erdőgazdaság elveit és szabályait következetesen a szomszéd államok erdészettől vegyük kölcsön s akár illenek a mi sokhelyütt különleges, sajátos viszonyainkra, akár nem, azokból élőkódjunk. — Magyarország erdészete ma már szellemi s anyagi téren is a haladásnak arra a fokára jutott, amelyen nemcsak lehetséges, de szükség is, hogy magát az idegenségekből teljesen ki tudja hűvelyezni. Csakis így szűnhetik meg az a tetővázás s határozatlanság, mely erdőgazdaságunkban az erdők művelésével kapcsolatos munkálatoznál, nemcsak az erdő telepítésekör vagy az erdők felújítása munkálatainál, hanem az erdő további nevelésénél s kihasználásánál igen sok esetben nyilvánult s érezhető ma is, mert kísérleti uton s közvetlen vizsgálatok és kutatások alapján nyert tapasztalatok megbízható adatok hiányában, nem tudtunk számot vetni a fafajok és termőhely különbözőségeiből eredő s a fatömegre és minőségre, ennél fogva tehát az erdő értékére befolyó körülményekkel. Jobbára idegen tapasztalati adatokra s a rideg elmélet utmutatásaira voltunk utalva, holott tudtuk, hogy az erdőgazdaság különböző feladatainak megoldásánál: „nem az elmélet, hanem a gyakorlat dönt. A gyakorlat eszköze pedig a kísérlet s ennek czélja az igazság.“ — Ezzel a jellegével küzdöttünk kitartóan czélunk eléréseért s nem csüggedtünk soha, akkor sem, amikor elháríthatatlannak látszó akadályok állták útját előhaladásunknak. Eunek a kitarásnak s czélludatos törekvésnek lett fogantaja: a magyar erdészeti kísérleti állomások szer-

volna. Márta félénken meghuzódva gubaszkodott a kocsis szögletben, mozdulni sem mert, mert úgy érezte hogy a lég tele van kezekkel, melyek mind utána kapnak; szeméit lehunyva tartotta s mégis látnia kellett a villámokat, mint szeliek az égboltot s mint vesznek el a nagy semmisségben.

A felhők mint öszébb szorultak, míg lassan egy óriási fekete tömeggé tömörültek. A tájék egyre komorabb és sötétebb lett, a levegőt szinte szelni lehetett, oly sűrű, nehéz, füledt volt, a villámok már alig tudták kettéhasítani a nagy sötétséget. Márta keblére mázsányi suly nehezedett, alig bírt lélekezni.

Végre megérkeztek! A mint Márta az első lépcsőfokra tette lábát, az utcán végig sivitott a szél, mintha száz meg száz Furia ordított volna fel, forró lélegzettel embert, állatot fulasztva meg. A szélrohan után vakító villám csapott alá s olyat dörgött a menny, hogy a lég megrázkódott, a föld megrengett, a ház megingott s Márta összerogyott. Mint kísérteties szellemsusogás, úgy hagzott a leinduló eső, amint az égből aláesietve a háztetőket, lombokat, földet verdeste.

A leesett asszony feltápászkodott s térden csuszva felvászorgott a lépcsőn. Az ebédő ajtaja nyitva volt s a terem közepén ravatal állott, melynek fehér leple alatt egy ember körvonalai látszottak. A hazatért asszony öszeszedezte utolsó erejét s felugrott; egy szökéssel ott termett a ravatalnál, letépte róla a fehér lepedőt s velőtrázó sikolylyal halott férjére borult, hivatogva, ébrengtetve, simogatva, majd rángatva, tépve őt.

És most újra villámolt, újra dörgött a menny, csakhogy a fény nem volt pillanatnyi, mert a szoba egészen világos maradt s a vészharang kongása hangzott fel, mintegy válaszul a menny szavára.

Márta hálósobájának ajtaja most feltárt s krétafehéren, éjjeli pongyolában Rónásné állott meg az ajtóban, egy másodperczig a meglepetéstől némán, mozdulatlanul bámulva lányára, ki a földön térdelt, kezeivel az ágy lepedőjét tépve, közbe pedig kínosan nyögve.

— Márta!

— Meghalt! meghalt! ő, a Gyuri! mert elmentem tőle, mert elhagytam, ok nélkül, szükség nélkül!

— Lassan-lassan lehetett csak a felindult asszonyt

vezése, amiért sohasem muló hálára kötelezte magát iránt a magyar erdőgazdaság összes tényezőit: Dr. Darányi Ignác földművelésügyi m. kir. minister ur, aki igaz alapokon nyugvó törekvésünk megvalósításával, a magyar erdőgazdaság emelkedő épületébe gondos előrelátással illesztette be azt a hiányzó sarokkövet, mely a különben erős alapra fektetett épületnek teljes szilárdságot van hivatva biztosítani. Ujabb szép és hatalmas haladást jelent e szaklap megindítása és ily kitűnő megindítása a rövid időn belül amugy is óriási lendületet nyert magyarországi erdészeti szakban.

— **Hasznos Tanácsadó.** Ingyen kapja meg mindenki a következő 3 frtos diszkótésű munkát. Benedek Elek: „Magyar Népköltés Gyöngyei“, mely az összes legszebb magyar nótákat tartalmazza, a ki 1900. január 1-éig 2 frttal előfizet a „Hasznos Tanácsadó“ képes családi lapra, melynek előfizetési ára egész évre 2 frt, félévre 1 frt. Szerkesztőség és kiadóhivatal Erzsébe-körút 41. A „Hasznos Tanácsadó“-t betéti társaság adja ki és Gerő Attila szerkeszti. Eddig a következő írók irtak a „Hasznos Tanácsadó“-ba: Ágai Adolf, Benedek Elek, Feleki Sándor, Gyalui Tibor, Gárdonyi Géza, Hazai Hugó, Heltai Jenő, Jakab Ödön, Jeszenszky Danó, Jókai Mór, Muzslay János, Palágyi Lajos, Révész Béla, Szabolcska Mihály, Szentessy Gyula, Varsányi Gyula és Varságh János.

— **A Németi-selmecezi vasut közigazgatási eljárása** e hó 6-án és 7-én ejtetett meg a város ház tanácstermében Nedeczky osztálytanácsos vezetése alatt. A bejárás a számos mérnök és Kádár műszaki tanácsoson kívül, Czibulya L. honti alispán; Pollák őrnagy mint a közös hadügyminiszterium kiküldötte, Svehla Gyula bányaigazgató, Kaufman A. Coburg hercz. képviselőjében, Horschitz Frigyes vállalkozó és az érdekelt községek képviselői vettek részt. Magáról az ügyről vezércikkünkben értekezünk.

— **A harmadik vonat postaforgalmára** nézve ügybuzgó postafőnökünk, Fekete Dezső, mint halljuk indokolt előterjesztést tett a budapesti postaigazgatóságnak. E szerint a reggel 4 óra 50 perczkor innét induló harmadik vonat a levélpóstát is vinné magával és ugyancsak a 9 órakor érkező vonat a levélpóstát is hozná magával. Hogy, ha derék postafőnökünk ezen javaslata illetékes helyen elfogadtatnék, mily gyorsabb postaközlekedés állna be különösen városunk és Budapest között, azt kiki elgondolhatja.

— **Eltűnt 260 forint.** Az e hó 7-én városunkban megejtett vasuti közigazgatási bejárás A. mérnök is résztvett. Ugyanaz nap 1/2 6 órakor délután a helybeli postahivatal táviró osztályába ment és ott egy táviratot adott fel, miközben kivette pénzes tárczáját. Innét többek társaságában az ő és újvárt szemlélmeg, azután résztvett a Szöllő vendéglőben adott társas vacsorán és ugy 11 óra felé ment Hungária szállodai lakására. Itt azután lefekvés előtt észrevette, hogy 260frtot tartalmazó pénztárczája eltűnt. Azonnal a rendőrségre sietett és az ottani inspekcziós Androvits Béla rendőrbiztosnak a dolgot feljelentette azon hatá-

rozott kijelentéssel, hogy a pénztárczát máshol nem hagyhatta, mint a helybeli postahivatal táviró osztályában. A rendőrség mindjárt másnap kora reggel a legerélyesebben megkezdte a nyomozást és több gyanuba vett egyennél házkutatást is tartott, de eddig eredménytelenül. Ugyancsak a postafőnök is megejtette saját hatáskörében a legszigorubb vizsgálatot, de eddig eredménytelenül. Egyáltalában nincs kizárva annak lehetősége, hogy nem a postahivatalnak a közönség számára szánt helyiségében, de talán máshol veszhett el a pénz el. A károsult a becsületes megtalálónak 50 frtnyi jutalmat biztosít.

— **Tíz forint miatt leugrott a vonatról** az a szerencsétlen fiatal pályamunkás Bobok I., ki egy tízforintos bankjegyet tartogatott Béalábány felé indulva a vonattal az ablak mellett kezében és kinek e bankjegy valahogyan kiesett kezéből. Mint ily vagyont veszítsen el ő a szegény pályamunkás? és nem nézve merre halad a vonat, a vasuti kocsirol leugrott. Pedig a vonat éppen a béalábányai vasuti hidon men keresztül és így a pénze után ugrott ember a mélységbe zuhant és valóságos szerencse, hogy esésében szörnyet nem halt. A sulyosan sebesültet a bányakincstári kórházba szállították, a tíz forintos bankjegyet — mint halljuk — eddig pedig meg nem találták.

— **Lopás.** A mult vasárnapon megnyitott felső-rónai vendéglő pinczehelyiségéből vasárnaptól hétfőre menő éjjel, eddig persze ismeretlen tettesek bort, boroviczkát, szalonnát és más élelmi szereket loptak el. A rendőrség ezen esetben is nyomoz és alapos a gyanu, hogy ezt a lopást csakis a helyi viszonyokat jól ismerő egyének követhették el.

— **A közös sertés öl felállítására** nézve pályázat hirdettetett ki. Mi újból hangoztatjuk, hogy jó volna előzőleg a legjobban érdekelt üzletembereinket, a hentes mestereket meghalgtatni, hogy miképen gondolják ők legcélszerűbben e közös öl felállítását keresztül vihetni.

— **Hegybányán nyaralni szándékozók**nak jutányos áron kiadó két butorozott szobából álló lakás, mely egynegyed órányira fekszik a fenyves erdőtől. A szép kert használatán kívül kívánságra ugyanott jó élelmezés is kapható. A házban kitűnő ivóvíz van. Bővebbet megtudhatni e lap kiadóhivata

— **Szárazon seperni** nem szabad, kiadatott nagy pecsét alatt. De hogy maga a város szárazon seper, ez ellen szólni ugyan ki mer? Ne seperjetekek hat szobákat, pitvarokat, mikor sepi a város szárazon az utrakókat. Hol a porfellegek és szemét felhők csak ugy szállnak fel és szem és tüdő felüdítésére oly kellők. Hiába, seperjen mindenki a maga háza előtt, és így a városháza is vigyázzon arra, a mit elrendel, hogy önmagában talánjon követőt.

— **Aphrodite; „Milói Venus“.** Csak egy név és mily ereje van! Egy szám a Louvre szoborgyjtemény-

hizelkedve, cicázva . . . A teaasztalon kedélyesen lobogott a gyertya, kéjesen zümmögött a szamoár vize feleleletül a gyengédségért, melylyel a lángok körülnyalogatták.

Nagy szoba, nagy sötétség — kis gyertya, kicsi, láng a szamovár alatt és mégis oly kedélyes, oly fényes, oly otthonias — világos . . .

— És mit csináltál azalatt mig távol voltam? kérdezte Gyuri.

— Hát a szüleimnél is voltam, meg mama is volt itten mondta Márta nem kis zavarral. Arczán a pir egy münca-val sötétebb lett, fejecskejét elfordította s ujjaival arany óralánczát kegyetlenül ide-oda mozgatta.

A szobalány most egy dobozt hozott be.

— A Jancsi elfeledte előbb leadni — szölt.

— Hát csak tegye le és elmehet, mondta Sándorfalvi a szobalánynak, ki nem nagy örömmel tett eleget e parancsnak.

— Neked hoztam benne valamit édesem — fordult aztán feleségéhez, a dobozra mutatva.

Mártát édes sejtés és bántó félelem, öröm és aggodalom fogta el egyszerre.

— Nos, nem nyitod ki? — kérdezte a férj kissé csalódva és csudálkozva; felfoghatlan volt előtte, hogy neje, egész ellentétben más esetekhez, félreteszi a dobozt anélkül, hogy csak kérdezné is: mi van benne?

De Mártát a lelkiismeret, a barátnőnek irt levél emléke bántotta nagyon, onnan volt lényében a változás.

— Hát — hát — hebegte nagy zavarában, mi alatt az izgatottságtól reszkető ujjakkal a spárgát oldozgatta le a skatulyáról. Lassan ment; az az átkozott fonal kegyetlenül volt összegöbözve. Végre fel volt bontva! A doboz felnyilt s Márta káprázó szemei előtt ott feküdt békésen és mosolygóan a világ legszebb és leglilább napernyője.

— Gyuri, édes, bocsáss meg! Oh, én rut, gyalázatos, rossz asszony vagyok! Nagyon vétkeztem ellen-

ben, de mily varázsa van e számnak! Egy megfaragott márvanytömb, mely meghódított mindünket! Meg, mert több ennél. E névben egy klasszikus nép istenvilágának legbájosabb alakja szunnyad; e szám egy nagy művészi tevékenység fölülmulhatlan emléke; s a sik márvány alatt szinte látjuk a vér lüktetését, a mint a legbájosabb olimposi alak könnyed testében futkos. Aphrodite eredeti görög istenség, magyarul „mosolygós“-t jelent. A harcziás Artemis (Diana) ellentéte. „Karak asszonya és asszonya násznak“. A béke, boldogság és fejlődés istene. A mint nézzük szobrát, a tisztát, a szépet, megelevenedik előttünk a görög világ; mintha a szobor körül sűrögne a mohó nép; szemük lágyan tapad a gyönyörű idomokra. A nép között egy ifju, a ki lázasan, lihegve nézi, ugyanaz, a ki beleszeret az istennőbe, s a kit a tengerbe űz a viszonzatlan szerelem bánata. S a szép asszony, a Nő nyugodtan áll a bámulók fölött, ruhája könnyedén omlik lábaira, felső teste fődétlenül marad. Mit tud arról ő, a tisztá, az ártatlan. Lám a capitoliumi Venus, a kaczerabb, a frizurásabb, az eltakarja magát kezeivel; ez, a milói, tisztá és fenséges, neki még nem voltak kalandjai a mythosok hőseivel. E remek, klasszikus szobor reproductióját hozza a Nagy Képes Világtörténet 29-ik füzeté, a Görögök történetében. A számtalan szép reproductió között is feltűnik a „Venus Victrix“ (a győzelmes Venus) csonka szép szobra. — A munka 12 kötetben jelenik meg s Marczali Henrik szerkeszti. A most folyó második kötetet Dr. Gyomlay Gyula irta. Egy kötet ára diszkótésben 8 frt. Füzetként is megjelen. Minden szombaton 1 füzet, á 30 kr. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek Irod. Int. Részv. Társ. Bpest, Üllői-ut 18.) s minden hazai könyvkereskedésben.

— **Klincsok Néző hundstosziár okoskodásai**

Ha sak a kohóköz csinálnak vasuti stációt, megint böszkőbb lesz a hutász, ki sak zaszat olvasztgatya, mit mi hozunk ki bányából . . . Hát preciso nem viszik fel zselezniczát legalább Ferenczaknáig, hogy mi bányász Néczkók is zörvendezhetnének neki?! To ja ne rozumjem.

Ha sak jól okoskodom, muszáj rá jönni, hogy Styavniczán zemberek belőlünk zélik magukat; és csudno, mi vagyunk semmibe sem véve.

Nekünknek nem kell jobb német gáz, hanem zegiszsigesebb magyar gáz s zt.

Világitya nekünk zeleget a kahanyecz és sak nagyon félünk a mindenféle német gáztól, különösen a hunczut bányagáztól.

Most porceziókat csinálnak; sak lem dobr, hogy nekünknek zeszetet a lónból lehuzzák . . . nincs van gondunk rá; mert, hvála bohu, porceziót nekünk az lón után nem is kell fizetni.

Zezért is szeretjük mi a bányászministert, ki sak nagyon jó zember lehet, hogy nekünknek zeszetet megcsináljni tudja.

Zenyim jó tanácsadó, a Drozsgyák, ki van már provezióban, zaszat pevedálja: ha nem is vagy zostóba, csinálj zuggy, mintha zostoba volnál . . . zakkor lesz belőled nagy ur.

Multkor begájszótolya jöttem haza és zenyim zsená kérdi: hol voltál sak ilyen sokáig? Povedálom neki: zenészeti estélyen. Csó? kérdi ő. Nő igen zadunk krajczároket voláki zautomatákba és azok muzsikálják nekünk zaddig, mig gájszttal jó nem laktunk. Zsená pedig pevedálja: zilyen krajczáros zautomatákba züsse belé

ned! És te most megszegényitettél, porig aláztál — kiáltott fel Márta s a meglepett férj lábaihoz borult.

— Márta, mi bajod? Mi ért? kérdi Sándorfalvi ijedten:

Az asszony megfogta férje kezét, annak ölebe hajlotta fejét s ugy gyónt, rebegve, remegve, de azért ki merítően és igazán.

És most taszits el, hiába teszed, kiáltott fel végre félig sirva, félig szilárdan. Űzz el magadtól, esküszöm, hogy visszajövök s addig könyörgök hozzád, mig meg nem bocsátsz s vissza nem fogadsz!

Az igazgató alig észrevehetően mosolygott; majd a gyufaoldatnál összeránczolta homlokát. „No lám, milyen bajt csinálhat egy ilyen bohó, excentrikus gyerek asszony“ — gondolta magában. Aztán nagy érdeklődéssel, később kéjjel hallgatta a történetek elbeszélését, az asszony vergődésének leírását, mig végre hirtelen mohósággal átkarolta neje karcsu derekát s ugy magához szorította, hogy Márta egy pillanatra azt hitte; mit meg nem tett a méreg, meglesz egy ölelés.

De nem tette meg

* * *

És ez tavaly ősz felé történt — most pedig nyár van.

Sándorfalvi Márta jelenleg csakugyan beteg, sőt ágyban is fekszik. Szüleitől az egyszer zöld ruhát kapott, melyhez megint nem viselheti a piros napernyőt, de még a szerencsétlen (vagy szerencsés?) ilát sem. Férje nincs hon, elutazott. Ennyi baj!

És mégis mit jelenthet az, hogy Márta asszony nem panaszkodik, nem vágyódik, nem haragszik, de még csak nem is idegeskedik, bár oka volna elég, a szobában olyan lárma van.

Hát ez a türelem azért van, mert a fent említett lárma egy böleső függőnye mögött ered, a hol az ujszölött ifj. Sándorfalvi György ur energiával is kitarással adja tudtára a világnak, hogy itt van és éhes.

Eisenhutné Irén.

a bányamunkó zés sak zostoba fejeteket csinálja bláznívá. Abi ho csert zau automati!

Ha van zember, ki meg tud elégedni sorsával — az a Náczkó; mert hiszsz zistenben és bizik magát jó zelőljárókban, a mik hvála bohu, megvannak.

Urnapkor tóvar banda zolyan szépen muzsikálta magát, hogy még a luteránus tovarisok is, kik szintén kirukkoltak, nagy zörömet találtak benne.

Sak len toje hiba, hogy van meg köztünk katolik, van meg luterán Náczkó, sak zsidó Náczkó nincsen; sak van ezek között sok — Náci.

Szeretnék jövő évre egy kalendáriumot kiokoskodni „Klin-esok Náczkó kalendárium” czim alatt; de zeszet sak zakkor tehetném meg, ha e Náczkó kalendáriumra sokan fizetnének elő egy forinttal.

Addig is, mig meglátom, hogy bányász zurak pártolása mellett és a szegény Náczkók bányász zélete vidám, de mégis komoly felkarolásával lehet-e ezt megtenni és lehet-e nekemnek továbbra is okoskodni, addig is: „Pohvalen!”

A selmeczi Konfuczius bunkós mondásai.

Mért nem tud egy ember nyugdíjba elfutni?
Ez furcsa és ily állapotra azután ráillik a tót ember mondása, hogy ez már valóban — „ukrutni”

Ime: hány város van, mely megbízható?
Ezt sötétén mutatja legeslegujabban — Makó?

De nem csoda, mert sok am most a burján,
Mely persze együtt zeng és peng az átkos klikkes korrupció diszharmonikus — hurján.

Uznyi az árral, ez most okos beszéd;
Nem kell törödni azzal, hogy mennyire terheli meg ezzel az ember — lelket.

Ha volt egykor Augias istállója;
Az most némely magyar város — adminisztrációja.

Elemi iskolánk most is vízben ázik;
De a volt regále bérlet háromemeletes bérháza, Hungária szállodája és Vihnye fürdő bérlete stb. remekül — pompázik.

És a városnak semmihez pénze nincsen,
De kiszámíthatatlan az, hogy évtizedek óta eluzott mennyi kincsen.

Ámde ne bántuk azt, mit fátyol takar;
Örvendjünk annak, hogy a viszonyok változtával most már Selmecezen is mindenki jót — akar,

Vasutat s gázt nálunk ki csinál?
Mint a német, ki még mindig felettünk hunczutul — áll.

Szárason söpörni már nem szabad;
De ha a város utozái söpörve lesznek és felszállnak az óriási szemét és porfellegek, akkor ha kedves az életed az utzára ki nem menj, hanem jól rejtsd el — magad.

Disznóól avagy épület faraktár
A városban hogy volna tűrhető; de a szekér számra a városon keresztül való dinamit fuvarozás, mely egyszer légből röppetheti Selmecezbányát, ez ellen nem tehet semmit a rendőrségi — főbaktár?

Hogy sikerüljön a békekongresszus,
Még a mi szűkkörünkben is, igaz szívből kívánja a selmeczi — Konfuczius.

(Folytatjuk).

A közönség köréből.

Búcsút int

meghatott szívvel selmeczbányai őszinte barátainak és számos ismerősének, kiktől személyesen nem búcsúzatott, kívánva nekik úgy mint városuknak sok szerencsét és boldogulást.

Pécsi János
nyug. m. kir. dohánygyári aligazgató.

H I R D E T É S E K.

467 V. 1899. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX t. cz. 102. §. értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a selmeczbányai kir. járásbírótság 72/1898 és 72/1899. számú végzése által Első alföldi cognagyár részvénytársaság és Rosenberg testvérek cégé javára Reiff Miksa selmeczbányai lakos ellen 25 és 43 frt 81 kr. tőke s járulékaiból álló követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le és felülfoglalt és 589 frt 50 kr. becsült cserép pipák porcellán edények, fűszerárak, bolti állványok és szobabutorokból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a selmeczi kir. járásbíróstási fenti számú kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínen, vagyis Selmecezbányán az alperes lakásán leendő eszközözlésére 1899. év június hó 23-ik napjának délutáni 2 órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Végül felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, amennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alóírt kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztésével követő naptól számítottatik.

Kelt Selmecezbányán, 1899. évi május hó 26-ik napján.

Óváry Dezső, kir. jbirósági végrehajtó.

407. szám 1899.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a dárdai kir. járásbírótság Sp. I. 61./1899. számú végzése által Renold Gáspár és Mihály villányi cégé javára Friebert Ferencz ellen 23 frt 89 kr. tőke, ennek 1899. év január hó 23. napjától számítandó 5%-os kamatai és eddig összesen 14 frt 45 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság felülfoglalt és 1116 frt 60 kr. becsült szobabutorok, férfi ruhaszövetek és boltberendezésből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a selmeczi kir. járásbíróstási V. 137/1899. számú kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínen, vagyis Selmecezbányán az alperes lakásán leendő eszközözlésére 1899-ik év június hó 20-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivat-

nak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Végül felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, amennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna, és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alóírt kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztésével követő naptól számítottatik.

Kelt Selmecezbányán, 1899. évi május hó 15-ik napján.

Óváry Dezső kir. bir. végrehajtó.

Kiadó bolthelyiség.

a régi városházához épített

kis bolti helyiséget

bérbe adom.

Greguss Antal
háztulajdonos.

TUDOMÁSUL!

Van szerencsénk a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy

a helybeli gázgyárat Selmecez város közönségétől megvevén,

azt f. évi június hó 1-én saját kezelésünkbe átvettük és a kezeléssel Torger Emil felügyelő urat megbiztuk. Egyuttal tudatjuk azt is, hogy a magánosok által elhasznált gáznak ára köbméterenkint az eddigi 17.65 krnyi árról 16 kr-ra szállt le, és hogy a motoros célokra továbbá főzésre, fűtésre stb. szükségelt gázát kmtkint 12 kr-ra szolgáltatjuk.

Végre felhívjuk a n. é. közönség figyelmét arra is, hogy

= gázberendezéseket =
a legolcsóbb áron létesítünk

és a világításhoz szükséges alkatrészeket a legmértányosabb áron szolgáltatjuk ki.

Aktien gesellchaft für Gas Wasser und
Elektrizitäts-anlagen zu Berlin.

Tudomásul!

Tiszteletteljesen hozom tudomására a n. é. közönségnek, hogy sikerült a székes-fővárosban egy kitünő cipőkészítőt találnom a birneves Gáborcz Béla személyében, kinek eredeti,

saját cipő-készítményeivel

áruházamat dus választékban felszereltem.

Kaphatók tehát üzletemben a legfinomabb, modern izlésű és legjobb kivitelű úri-, női- és gyermek-cipők non plus ultra.

Ezenkívül a n. é. közönség b. figyelmébe ajánlom az áruházamban gazdag választékban kapható szöveteket, kész férfi-, fiu- és gyermek-ruhákat, úri divatárucikkeket, nyári nemez- és szalma-kalapokat, fehérneműeket, gallérokat, nyakendőket, esernyőket, utazó táskákat stb.,

mind olcsó áron.

Kitünő tisztelettel

Singer Ignác

ruhakereskedő,
az alsó gyógytárral szemben.

Tessék csak
Gáborcz-cipőt
kérni!

Támogassuk
a hazai ipart!

535. V. szám 1899.

Árverési hirdetés.

Alulírt kiküldött bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a selmeczbányai kir. járásbírósnak V. 408/1898., V. 179/1898., V. 137/1899., V. 189/1898., V. 22/1899., V. 158/1899., V. 18/1898. és V. 162/1899. számú végzései folytán Szabó és Kerész budapesti cégnek 68 frt 58 kr. tőke hátrány és annak 1899. évi márczius hó 21-től számítandó 5% kamatai; W. T. Lauterbach bieltzi cégnek 127 frt 80 kr. tőke, annak 1897. évi május hó 11-ik napjától számítandó 6% kamatai és 18 frt 23 kr. perköltség, Reinold Gáspár és Mihály villányi cégnek 23 frt 89 kr. tőke, annak 1899. évi január 23. napjától számítandó 5% kamatai és 14 frt 45 kr. perköltség, Klein Ignác prágai cégnek 414 frt tőke, annak 1897. évi október hó 1 napjától számítandó 6% kamatai, Fischer és Kohn budapesti cégnek 135 frt 38 kr. tőke, annak 1898. évi márczius 23-tól számítandó 5% kamatai és 36 frt 90 kr. perköltség, Netti Lipót reichenbergi cégnek 250 frt tőke, annak 1899. évi január 15. napjától számítandó 6% kamatai és 35 frt 90 kr. perköltség; Dr. Kálmán Ödön mint Kulcsár Sámuel engedményese új pesti lakosnak 23 frt 24 kr. tőke hátrány és 2 frt 20 kr. költség és végre Leitersdorf Ignác, Leitersdorf Mór fia pozsonyi cégnek 47 frt 43 kr. tőke ennek 1897. évi december 3. napjától számítandó 5% kamatai és 14 frt 75 kr. perköltség követelések erejéig; Friebert Ferencz selmeczi lakos ellen fogatosított kielégítési végrehajtások alkalmával lefoglalt és 1410 frt 30 kr. becsült könyvkövetelések u. m. Langauer József elleni 65 frt; Weitzik Emil elleni 88 frt, Manner Lajos elleni 51 frt; Urban Antal elleni 74 frt; Schmiedt Richard elleni 60 frt 40 kr.; Ferdinand Aladár elleni 80 frt; Schapp Szilárd elleni 10 frt; Borsitzky Béla elleni 63 frt; Füstös Béla elleni 20 frt; Kuppan János elleni 35 frt; Neuschventner N. elleni 35 frt, Pleva Jozefin elleni 52 frt; Michalics Samu elleni 50 frt; Ochtendung Ignác elleni 30 frt; Farbaky Gyula elleni 35 frt; Androvits Béla elleni 30 frt; Klein (Kiss) Frigyes elleni 34 frt; Zalay László elleni 20 frt; Lehotzky Miklós elleni 52 frt; Lehoczky György elleni 59 frt; Dr. Fodor László elleni 35 frt; Schlesinger Fülöp elleni 23 frt; Hoffman Géza elleni 60 frt; Ferjencsik Miklós elleni 60 frt; Dobó Sándor elleni 28 frt; Liskay Guszlávné elleni 151 frt; Szabó Vilmos elleni 34 frt és Ringeissen N. elleni 34 frt, továbbá szobadisz, függöny, fehérnemű, butor és 2 db. nyaralókat építő részvénytársasági részvényből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek a selmeczi kir. járásbírósnak V. 158/3 1899. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínén, vagyis Selmeczbányán az alperes lakásán leendő eszközölésére 1399-ik év június hó 20-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz venni a szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Végül felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna, és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólírt kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetésnek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Selmeczbányán, 1899. évi május hó 31-ik napján.

Óváry Dezső kir. bir. végrehajtó.

Eredeti SINGER varrógépek

a gyártás minden szakmájára s az összes házi varrómunkákra.

A Singer Co. varrógépek kitünő minőségük és nagy horderejüknek köszönik világhírtüket, mi által már rég felülmúlták az összes hasonló gyártmányt. A folyton emelkedő kelendőség, a magas kitüntetések, melyek minden kiállításra adattak, a 40 évet haladó fönnállása a gyárnak és a világhír, melyet gépeink kivívtak maguknak, a legbiztosabb és legteljesebb biztosíték azok jószágáért.

Ingyenes oktatás a divatos műhímzésben. — Legújabb szerkezetű Singer erőátviteli berendezés.

Singer villamos motor csupán varrógépfajtásra minden nagyságban.

Csalódások kikerülhetése

szempontjából felemlítendő, hogy minden eredeti Singer varrógép karján az látható védjegyet viseli, mely azonkívül az állvány oldalába is beéltve van

The Singer Manufacturing Co. r.-t.

(Ezelőtt Neidlinger G.)

Beszterezbányán, Kossuth Lajos-utca, 14. sz.

Mű-, butor- és épület- asztalos-üzletemet, kész butorraktáromat,

különösen hálószobák berendezésére pártoló figyelmébe ajánlom a mélyen tisztelt közönségnek.
Templomi berendezéseket is készítek és ilyenmü munkát elvállalok.

Üzletemben ügyes asztalos-segédék azonnal állandó munkába felvételnek.

Tisztelettel

Matzán Ferencz.

Gyár: **ALSÓ-HÁMOR** (Bars megye.)

Gyári főraktár
BUDAPEST
Andrássy-ut 29. (I. e.)

Raktár
BÉCS
I., Seilergasse 1. sz.

mely az 1752-ben
Selmeczbányán alapított **Geramb J. J. Unió**
tulajdona,
saját, vagy adott rajzok szerint előállít:

A „SZANDRIK“ ezüstárú-gyár,
mindennemű ezüstárút,
mint asztaldiszket, gyümölcstartókat (jardiniéres-készleteket,) girandolokat,
gyertyatartókat, serlegeket,
dísz-émléktárgyakat és versenydíjakat,
mindennemű evőkészletet gazdag választékban, piperetárgyakat, stb. stb.

Pártoljuk a honi ipart!

A magas kormány által támogatott

magyar textil ipar

rövid néhány évi fennállása után a pamutvászongyártást oly tökéletességre vitte, hogy egyes gyártmányai szépség, különös tartosság és olcsóságuknál fogva minden külföldi vásznat a piacról leszorítanak.

Ezen vásznak máris széles körben a legelőnyösebb módon ismerettek. Női és gyermek ingek ágyneműek és egyéb fehérneműek készítésére a következően megnevezett vásznak alkalmasak:

„Szepesi vászon“ vastag szálu 76 cm. széles 1 vég ára 6 frt 30 kr.

„ „ 84 „ „ 1 „ „ 7 „ — „

„Finom Rumburgi“ középfinom szálu 86 cm. széles 1 vég ára 6 frt 50 kr.

„Irisch vászon“ finom szálu 88 cm. széles 1 vég ára 6 frt.

Helyi főraktár:

GOLDNER ADOLF,
vászon- és divatárkereskedésében.

Pártoljuk a honi ipart!

Nyomatott Joerges Ágost özv. és Fia könyvnyomdájában, Selmeczbányán 1899.